

การถ่ายภาพบุคคลเรื่อง “คน ค้า เคลื่อน”
PORTRAIT PHOTOGRAPHY TITLED “A HAWKER”

นางสาวอุษา บัวผลิ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

การถ่ายภาพบุคคลเรื่อง “คน ค้า เคลื่อน”
PORTRAIT PHOTOGRAPHY TITLED “A HAWKER”

นางสาวอุษา บัวผลิ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559.

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพบุคคล เรื่อง “คน ค้า เคลื่อน”
PORTRAIT PHOTOGRAPHY TITLED “A HAWKER”

นางสาวอุษา บัวผลิ
MS.USA BUAPLI

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... *Urasha Bhuapli* วันที่ 30/5/60.....
(อาจารย์อุษา จักรคชาพล)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถ่ายภาพบุคคลเรื่อง “คน ค้า เคลื่อน” PORTRAIT PHOTOGRAPHY TITLED “A HAWKER ”
ชื่อ	นางสาวอุษา บัวผลิ
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อุรษา จักรคชาพล

บทคัดย่อ

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอบุคคลที่ประกอบอาชีพการค้าขายแบบเคลื่อนที่ในรูปแบบต่างๆที่สามารถพบเห็นได้ในสังคมไทยผ่านภาพถ่าย เพื่อเป็นการบันทึกและอนุรักษ์ไว้สำหรับรูปแบบการค้าขายบางรูปแบบที่กำลังค่อยๆสูญหายไป นำเสนอโดยการแสดงถึงความเป็นตัวตนของแต่ละบุคคลประกอบกับอุปกรณ์หรือยานพาหนะที่ใช้ ผ่านการถ่ายภาพในสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่จริงเพื่อให้สถานที่เป็นส่วนประกอบในการเล่าถึงตัวบุคคลให้ชัดเจนมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

โครงการศิลปนิพนธ์นี้จะสำเร็จลุล่วงไปไม่ได้หากขาดผู้ที่คอยช่วยเหลือในหลายด้าน จึงใคร่ขอขอบพระคุณทุกบุคคลที่ทำให้ศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าประสบผลสำเร็จได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอขอบคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุนคอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจสำคัญ

ขอขอบพระคุณอาจารย์อุรษา จักรคชาพล อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำแนะนำ คอยปลุกดัน ช่วยในการแก้ปัญหาข้อผิดพลาดต่างๆ รวมไปถึง อาจารย์พิทักษ์ หนั้นชัยบุตร, อาจารย์ดาว วาสิกสิริ, อาจารย์ชัยวุฒิ พุฒทอง, อาจารย์พงศ์ศักดิ์ ตั้งติวาจา, อาจารย์วิรุจน์ ชิตเดชะ, อาจารย์กันต์ สุสังกรกาญจน์ และอาจารย์สุทธิศักดิ์ ดิษฐ์ทรงจรรย์ ที่ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาโครงการศิลปนิพนธ์นี้

ขอบคุณพ่อค้าแม่ค้าที่ใจดี ทุกคนเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่ทำให้เกิดเป็นศิลปนิพนธ์นี้ขึ้นมาได้

ขอบคุณพี่โอม พี่เลิฟ ต่าย ที่ร่วมเดินทางออกไปลงพื้นที่ด้วยกัน

ขอบคุณเพื่อนๆทุกคนที่คอยถามถึง ช่วยกันสอดส่องหาพ่อค้าแม่ค้า และให้กำลังใจกันมาโดยตลอด สุดท้ายนี้ขอบคุณคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถานที่ที่ทำให้ข้าพเจ้าได้สั่งสมความรู้ความสามารถมากมายมาตลอด 4ปี

อุษา บัวผลิ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 แนวความคิด.....	1
1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
1.4 ประเด็นในการศึกษา.....	2
1.5 ขอบเขตของโครงการ.....	2
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2 ข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	3
2.1 ภาพถ่ายบุคคล.....	3
2.1.1 ประเภทของภาพถ่ายบุคคล.....	3
2.1.2 ภาพถ่ายบุคคลในสภาพแวดล้อม.....	5
2.2 อาชีพการค้าขายแบบเคลื่อนที่ของคนไทย.....	6
2.2.1 รูปแบบการค้าขายแบบเคลื่อนที่ของคนไทย.....	7
2.3 ช่างภาพที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	23
2.3.1 Shelby Lee Adams.....	23
2.3.2 August Sander.....	27
3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์.....	31
3.1 การหาข้อมูลและการเตรียมตัว.....	31
3.2 การทดลองถ่ายภาพในสถานที่จริง.....	32

	หน้า
4	กระบวนการสร้างสรรค์และนำเสนอผลงาน..... 35
	4.1 การคัดเลือกภาพถ่าย..... 35
	4.2 การปรับแต่งภาพถ่าย..... 35
	4.2.1 การครอบภาพ..... 35
	4.2.2 การปรับโทนสีของภาพ..... 36
	4.3 ภาพผลงานสมบูรณ์..... 37
	4.4 การนำเสนอผลงาน..... 58
5	สรุปผลการสร้างสรรค์และข้อเสนอแนะ..... 59
	5.1 สรุปผลการทำงาน..... 59
	5.2 ปัญหาที่เกิดขึ้นและวิธีแก้ไข..... 59
	5.3 ข้อเสนอแนะ..... 60
	บรรณานุกรม..... 61
	ประวัติผู้เขียน..... 63

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยใช้ภาชนะ.....	8
2	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยใช้ภาชนะ.....	8
3	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยใช้ภาชนะ.....	8
4	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยเรือ.....	9
5	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยเรือ.....	10
6	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยเรือ.....	10
7	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยหาบ.....	11
8	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยหาบ.....	12
9	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยหาบ.....	12
10	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยรถเข็น.....	13
11	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยรถเข็น.....	14
12	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยรถเข็น.....	14
13	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยจักรยาน.....	15
14	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยจักรยาน.....	16
15	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยจักรยาน.....	16
16	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยมอเตอร์ไซค์.....	17
17	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยมอเตอร์ไซค์.....	18
18	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยมอเตอร์ไซค์.....	18
19	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยมอเตอร์ไซค์.....	18
20	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยซาเล้ง.....	19
21	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยซาเล้ง.....	20
22	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยซาเล้ง.....	20
23	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยรถกระบะ.....	21
24	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยรถกระบะ.....	22
25	ภาพตัวอย่างการค้าขายโดยรถกระบะ.....	22
26	ภาพถ่ายบุคคล Shelby Lee Adams.....	23

ภาพที่	หน้า
27 ภาพ Eagle’s Nest 2008, Shelby Lee Adams.....	24
28 ภาพ The New Bicycle 2004, Shelby Lee Adams.....	24
29 ภาพ Brother Ish 1994, Shelby Lee Adams.....	25
30 ภาพ James and Clapper 2006, Shelby Lee Adams.....	25
31 ภาพถ่ายบุคคล August Sander.....	27
32 ภาพ Young Farmers 1914, August Sander.....	28
33 ภาพ Ex-serviceman 1928, August Sander.....	28
34 ภาพ Pastrycook 1928, August Sander.....	29
35 ภาพ Minatore Disabile 1927/1928, August Sander.....	29
36 ภาพจากการทดลองถ่ายในสถานที่จริง.....	32
37 ภาพการครอบภาพ.....	36
38 ภาพการปรับโทนสีของภาพ.....	36
39 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 1.....	37
40 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 2.....	38
41 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 3.....	39
42 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 4.....	40
43 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 5.....	41
44 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 6.....	42
45 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 7.....	43
46 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 8.....	44
47 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 9.....	45
48 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 10.....	46
49 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 11.....	47
50 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 12.....	48
51 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 13.....	49
52 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 14.....	50
53 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 15.....	51
54 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 16.....	52
55 ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 17.....	53

ภาพที่		หน้า
56	ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 18.....	54
57	ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 19.....	55
58	ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 20.....	56
59	ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 21.....	57
60	ภาพการจัดวางภาพในการนำเสนอ.....	58

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ภาพถ่ายบุคคลเรื่อง “คน ค้า เคลื่อน” เป็นภาพถ่ายที่ได้รับแรงบรรดาลใจจากการที่ข้าพเจ้ามีความสนใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนไทยที่มีวิวัฒนาการมาตั้งแต่ในสมัยก่อน และหากจะพูดถึงสิ่งที่อยู่ใกล้วิถีชีวิตของคนไทยนั้น คงปฏิเสธไม่ได้ว่าเราจะนึกถึงอาชีพการค้าขายมาเป็นอันดับแรก ด้วยความที่ประเทศไทยมีทรัพยากรที่สมบูรณ์และมีภูมิปัญญาชาวบ้าน มินิสมัยเป็นนักประดิษฐ์รู้จักการคิดค้นและดัดแปลงสิ่งต่างๆ ทำให้รูปแบบของการค้าขายนั้นได้พัฒนาออกไปเรื่อยๆตามยุคสมัย โดยเฉพาะการค้าขายแบบเคลื่อนที่ที่ตอบโจทย์เหล่าพ่อค้าแม่ขายเพื่อจะได้เข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้มากขึ้น เพิ่มความสะดวกสบายและช่วยหุ่นแรง

รูปแบบการค้าขายแบบเคลื่อนที่นั้นมักมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ที่คิดค้นดัดแปลงให้เหมาะสมกับยานพาหนะและสินค้าที่ขายจึงทำให้มีหน้าตาแตกต่างกันไป แต่เดิมในอดีตนั้นใช้แรงคนในการเคลื่อนที่เช่นการใช้หาบหรือเรือพาย ต่อมาได้เริ่มใช้ล้อเป็นตัวช่วยในการเคลื่อนที่เพื่อหุ่นแรงอย่างเช่นรถเข็น จักรยาน รถจักรยานยนต์ รถกระบะ หรือรถซาเล้ง เป็นต้น โดยในปัจจุบันยังมีการใช้รูปแบบการค้าขายอย่างหลากหลายและเป็นที่ยอมรับ แต่ก็มีบางรูปแบบกำลังค่อยๆหายไปตามยุคสมัยและค่านิยมที่เปลี่ยนไปเช่นกัน

1.2 แนวความคิด

เพื่อบันทึกและนำเสนอบุคคลที่ประกอบอาชีพการค้าขายแบบเคลื่อนที่ ซึ่งเป็นลักษณะอาชีพแบบท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์ของสังคมไทย ผ่านบุคคลและสถานที่โดยแสดงให้เห็นบุคลิกลักษณะที่บ่งบอกตัวตนที่แท้จริง

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

เพื่อศึกษาการถ่ายภาพบุคคลในสภาพแวดล้อม โดยใช้แนวทางในการนำเสนอผ่านตัวบุคคล สถานที่ รวมไปถึงอุปกรณ์หรือยานพาหนะที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลในการประกอบอาชีพและเป็นส่วนหนึ่งในการอนุรักษ์อาชีพท้องถิ่นรูปแบบนี้ของคนไทยไว้ต่อไป

1.4 ประเด็นในการศึกษา

1.4.1 การถ่ายภาพบุคคลในสภาพแวดล้อม

1.4.2 ศึกษารูปแบบของอาชีพการค้าขายแบบเคลื่อนที่ในลักษณะต่างๆที่มีอยู่ในสังคมไทย

1.4.3 ศึกษาการถ่ายภาพและแนวคิดของช่างภาพ Shelby Lee Adams

และAugust Sander

1.4.4 ศึกษาการทำงานที่ต้องลงพื้นที่จริงในสถานที่ที่แตกต่างกันออกไป

1.5 ขอบเขตของโครงการ

1.5.1 ภาพถ่ายบุคคลอัดขยายขนาด 18x18 นิ้ว จำนวน 21 ภาพ

1.5.2 กล้องDSLR ยี่ห้อCANON EOS 6D

1.5.3 เลนส์ CANON EF 24-70 mm f/2.8 และ CANON EF 70-200mm f/4

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เข้าใจกระบวนการคิดการทำงานและการถ่ายภาพประเภทภาพถ่ายบุคคล

1.6.2 สามารถนำเสนอลักษณะเด่นของแต่ละบุคคลออกมาผ่านภาพถ่ายได้

1.6.3 ได้ฝึกฝนการทำงานจริงการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการถ่ายภาพ

บทที่ 2

ข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน

2.1 ภาพถ่ายบุคคล (Portrait)

ภาพถ่ายบุคคล คือ การถ่ายภาพที่ให้ความสำคัญหรือมีองค์ประกอบหลักในภาพเป็นตัวละครซึ่งแสดงออกถึงลักษณะทางกายภาพต่างๆ รวมไปถึงการบ่งบอกสื่อความหมายถึงความเป็นตัวตนของบุคคลนั้นๆ ส่วนมากแสดงออกผ่านทางสายตา ท่าทางและการสื่ออารมณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างแบบกับช่างภาพนั้นมีความสำคัญ การที่จะทำให้แบบสื่ออารมณ์ตามที่ต้องการ ช่างภาพมีส่วนทำให้แบบแสดงอารมณ์และความรู้สึกเหล่านั้นออกมาจากการพูดสร้างมนุษยสัมพันธ์และดึงความเป็นตัวตนของบุคคลนั้นออกมาให้เป็นธรรมชาติที่สุด

การถ่ายภาพบุคคล สามารถนิยามอย่างง่ายได้ว่า คือการถ่ายภาพเสมือนจริงของบุคคล โดยเฉพาะส่วนบริเวณใบหน้า แต่ในมุมมองของช่างภาพมืออาชีพแล้ว การถ่ายภาพบุคคลหมายถึง การถ่ายภาพบุคคลที่ไม่เพียงแต่จะบันทึกลักษณะทางกายภาพของตัวบุคคล แต่รวมไปถึงอารมณ์ ความรู้สึกบุคลิกภาพ และตัวตนที่แท้จริงของตัวแบบด้วย

2.1.1 ประเภทของภาพถ่ายบุคคล

ภาพถ่ายบุคคลนั้นสามารถแตกแขนงออกไปได้มากมายหลายแขนง การจำแนกภาพถ่ายบุคคลขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้ที่สร้างงานและการนำงานภาพถ่ายบุคคลนั้นไปใช้ในรูปแบบใดๆ สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆได้ดังต่อไปนี้

1. Amateur portrait

การถ่ายภาพบุคคลในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ มักจะเป็นในกลุ่มของญาติพี่น้องหรือเพื่อนฝูง ทั้งเป็นภาพเดี่ยวหรือเป็นภาพถ่ายที่เป็นกลุ่มก็ได้สามารถนำไปใช้ได้หลากหลายรูปแบบเช่น ภาพถ่ายเพื่อเก็บความทรงจำ

2. Editorial portrait

การถ่ายภาพบุคคลที่มีจุดประสงค์ในการนำไปใช้กับงานต่างๆหรือบทความที่ใช้ภาพบุคคล เพื่อเป็นการประกอบเรื่องราวเพื่อให้สิ่งที่ต้องการสื่อสารกับผู้ชม สร้างความเข้าใจและชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะแค่ตัวหนังสือนั้นอาจไม่เพียงพอ โดยส่วนมากจะพบในนิตยสาร หนังสือพิมพ์ หนังสือ รวมไปถึงเว็บไซต์

3. Fashion portrait

การถ่ายภาพบุคคลที่ต้องการนำเสนอเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายหรือเครื่องประดับบนตัวแบบ การถ่ายภาพประเภทนี้จะต่างจากการถ่ายภาพบุคคลแบบอื่นๆ ตรงที่จะไม่เน้นความสำคัญไปที่ความเป็นตัวตนของแบบหรือเรื่องราวมากจนเกินไป แต่จะให้ความสำคัญกับเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย หรือเครื่องประดับที่ต้องการนำเสนอในภาพ ลักษณะการโพสท่าหรืออารมณ์ของแบบอาจไม่จำเป็นต้องเป็นธรรมชาติมากนัก

4. Studio portrait

การถ่ายภาพบุคคลที่จัดขึ้นภายในสตูดิโอ หรือพื้นที่ที่สามารถจัดการควบคุมแสง และสิ่งแวดล้อมได้ ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายกับฉากหรือมีการเซ็ตขึ้นมาตามความต้องการ

5. Location portrait

การถ่ายภาพบุคคลที่จัดขึ้นแบบอยู่ภายนอกหรือตามสถานที่ต่างๆ

6. Environmental portrait

การถ่ายภาพบุคคลที่มีลักษณะพิเศษตรงที่ในการถ่ายภาพแบบนี้สิ่งแวดล้อมหรือสถานที่ที่ถ่ายภาพจะมีส่วนสำคัญช่วยในการเล่าเรื่องการนำเสนอตัวแบบ และมักเป็นสถานที่ที่ตัวบุคคลมีความสัมพันธ์กับพื้นที่นั้นจริงๆเพื่อสะท้อนความเป็นตัวตนบุคลิกของบุคคล

2.1.2 ภาพถ่ายบุคคลในสภาพแวดล้อม (Environmental Portrait)

ภาพถ่ายบุคคลในสภาพแวดล้อม คือการถ่ายภาพบุคคลในสถานที่แวดล้อมหรือสถานที่ที่บุคคลนั้นอยู่จริงๆ แสดงให้เห็นถึงลักษณะบรรยากาศว่าเป็นอย่างไร ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากในการนำเสนอถึงตัวบุคคลรวมไปถึงส่วนประกอบอื่นๆ เช่น เสื้อผ้าการแต่งกาย สิ่งของเครื่องมือในการประกอบอาชีพที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลนั้น การจัดการท่าทาง การแสดงออกอารมณ์ความรู้สึก สีหน้าท่าทางก็เป็นอีกส่วนสำคัญที่สามารถช่วยเล่าเรื่องให้ผู้ชมเข้าใจและรู้สึกถึงความเป็นตัวตนจริงๆ ของบุคคลนั้น

แบบหรือบุคคลที่อยู่ในภาพ ต้องมีการเลือกและคัดสรรมองหาแบบหรือบุคคลที่จะสามารถเป็นตัวแทนความคิดและความรู้สึกได้นอกจากนี้ก็มีส่วนประกอบอื่นๆ เช่น การทำให้แบบนั้นดูเรียบง่าย ความเรียบง่ายของแบบในภาพถ่ายบุคคลในสภาพแวดล้อม ในที่นี้หมายถึงความเรียบง่ายของเนื้อหาของแบบที่จะเข้าใจได้ง่ายๆไม่ต้องมีความสลับซับซ้อนยากเกินที่จะเข้าใจได้และสิ่งสำคัญนั้น แบบหรือบุคคลที่อยู่ในภาพถ่ายต้องไม่มีอาการเกร็งในขณะถ่ายภาพ การที่จะไม่ใหญ่บุคคลหรือแบบในภาพถ่ายเราไม่เกร็งนั้นเราจะต้องทำการพูดคุยกับแบบหรือบุคคลนั้นๆ เสียก่อนจะขอความช่วยเหลือและคลายอาการเกร็งตัว ให้แบบได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการถ่ายภาพของเรา เพื่อให้แบบรู้สึกผ่อนคลายเวลาที่เรารายภาพเราก็จะได้ภาพถ่ายที่ออกมาดูเป็นธรรมชาติและสมจริง

สถานที่หรือฉากหลังเป็นส่วนประกอบสำคัญของการถ่ายภาพ เพราะถ้าไม่มีสถานที่และฉากแล้วก็จะสามารถเรียกว่าการถ่ายภาพแบบในสภาพแวดล้อมได้เลย ฉากและสถานที่ที่ปรากฏบนภาพถ่ายของเรานั้นจะต้องเป็นตัวช่วยที่จะเล่าเรื่องราวของแบบหรือบุคคลที่อยู่ในภาพถ่ายได้เป็นอย่างดีการเลือกสถานที่และฉากมีความสำคัญอย่างสูงที่จะสามารถเติมเต็มจินตนาการในการเล่าเรื่อง และยังทำให้ภาพถ่ายดูสมบูรณ์ตรงตามวัตถุประสงค์ในการสร้างงานอีกด้วย การเลือกสถานที่และฉากให้ตรงกับจินตนาการและวัตถุประสงค์นั้น ทั้งสถานที่และฉากต้องเขาหรือส่งเสริมแบบหรือบุคคลที่ปรากฏในภาพถ่ายเสมอ

การเลือกใช้แสงในการถ่ายภาพมีทั้งการใช้แสงธรรมชาติและแสงประดิษฐ์แสงธรรมชาติเป็นแสงที่เกิดขึ้นจริง ณ เวลาที่ถ่ายภาพในสภาพแวดล้อมนั้นๆ ต้องจัดการวางแผนในเรื่องของการหาทิศทางของแสง เลือกช่วงเวลาในการถ่ายภาพ ส่วนการใช้แสงประดิษฐ์นั้นต้องใช้อุปกรณ์เพิ่มเติมเพื่อเป็นแหล่งแสง ได้แสงตามความต้องการสามารถจัดขึ้นเองได้ และไม่ต้องรอเวลาในการถ่ายภาพแต่จะไม่ใช่แสงที่เป็นจริงในขณะนั้น

2.2 อาชีพการค้าขายแบบเคลื่อนที่ของคนไทย

อาชีพค้าขายถือเป็นอาชีพหลักอาชีพหนึ่งของคนไทยมาแต่สมัยโบราณ การซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าไม่ว่าจะเพื่ออุปโภคหรือบริโภค นับเป็นอาชีพที่อยู่ใกล้ตัวและมีผลต่อการใช้ชีวิตประจำวันที่ไม่สามารถขาดได้ทั้งผู้ซื้อและผู้ขายที่ใช้อาชีพนี้ในการหล่อเลี้ยงชีวิตเพราะแต่ละคนไม่สามารถผลิตสิ่งที่ต้องการขึ้นเองได้หมดทุกอย่างจึงต้องเกิดการค้าขายสินค้าขึ้น

รูปแบบการค้าขายของคนไทยที่เป็นที่นิยมพบเห็นอยู่มากและมีการพัฒนามาเรื่อยๆนั้น คงปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นการค้าขายแบบเคลื่อนที่ หรือที่เรียกกันว่า “หาบเร่” ซึ่งเป็นการทำกิจกรรมการค้าขายประเภทหนึ่งที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ ต่างกับร้านค้าหรือแผงลอยที่จะอยู่กับที่ ซึ่งในปัจจุบันยังสามารถพบได้ทั่วไปในแต่ละท้องถิ่นแต่มีบางลักษณะที่เริ่มหายไปและหาพบได้ยากมากขึ้น การค้าขายลักษณะนี้นอกจากจะเป็นอาชีพที่เป็นวิถีชีวิตของคนไทยแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นนักประดิษฐ์คิดค้นดัดแปลงอย่างเป็นเอกลักษณ์ของคนไทย แม้แต่วิธีการค้าขายของพ่อค้าแม่ค้าไทยจะเต็มไปด้วยความเป็นกันเอง และยังเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนหลายสิ่งของคนไทย ทั้งเศรษฐกิจของประเทศ เป็นที่ดึงดูดของนักท่องเที่ยวต่างชาติ และขับเคลื่อนชีวิตของคนที่มีรายได้ไม่สูงมากนัก เนื่องจากของที่ขายส่วนใหญ่ที่ค้าขายในรูปแบบนี้นั้นจะมีราคาที่ไม่สูงมากนักคนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้

2.2.1 รูปแบบการค้าขายแบบเคลื่อนที่ของคนไทย

รูปแบบการค้าขายมีอย่างหลากหลายทั้งใช้แรงงานคนหรือการใช้อุปกรณ์ในการทุ่นแรง การใช้อานพาหนะมาเป็นตัวช่วยในการเคลื่อนที่ การดัดแปลงอุปกรณ์หรือยานพาหนะต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกและเหมาะสม ตอบโจทย์กับสินค้าที่ขายรวมไปถึงกำลังในการลงทุนของพ่อค้าแม่ค้าแต่ละคนที่แตกต่างกัน จึงมีรูปแบบการค้าขายของคนไทยเกิดขึ้นดังต่อไปนี้

1. ภาชนะ

หนึ่งในวิธีการขายที่ไม่ต้องอาศัยยานพาหนะหรือการลงทุนมากเพียงแค่มีกาชนะในการใส่สินค้าเช่น ถาด ถุงพลาสติกหิ้ว ตะกร้า กระจาด การใช้คานขนาดเล็กที่ทำจากไม้หรือท่อแป๊บเป็นตัวช่วยในการถือสินค้าได้มากขึ้น ซึ่งโดยส่วนมากการขายแบบนี้มักจะมีสินค้าเป็นอาหาร พื้นที่ที่พบส่วนใหญ่เป็นสถานีรถไฟ ท่ารถ ท่าเรือ ข้างทางเดิน หรือสี่แยกไฟแดง

สำหรับคนที่เคยใช้บริการรถไฟไทยจะเป็นภาพที่คุ้นตากับพ่อค้าแม่ค้าที่เดินเร่ขายอาหารให้กับผู้โดยสาร ไม่ว่าจะเดินไปมาบนรถไฟหรือยื่นมือขายผ่านช่องทางต่างรถไฟตามสถานี เป็นเอกลักษณ์ที่อยู่คู่รถไฟไทยมาช้านานโดยส่วนใหญ่ของที่ขายมักจะเป็น น้ำ ข้าวเหนียวไก่ย่าง หมูทอด ผลไม้ ข้าว หรืออาหาร ขนมท้องถิ่นที่มีเฉพาะของพื้นที่นั้นๆ แต่การขายบนขบวนรถไฟนั้นแท้จริงถือเป็นเรื่องผิดระเบียบการรถไฟ และมีโทษปรับ100บาท

อีกหนึ่งที่พบมากคือตามสี่แยกไฟแดง โดยมีผู้ที่ขับซีสัญจรตามท้องถนนเป็นลูกค้าหลักเมื่อรถติดก็เห็นคนเดินเร่ขายตามรถที่จอดอยู่และชูถุงพลาสติกหรือคานขึ้นเพื่อให้เห็นของที่ขาย โดยส่วนใหญ่จะเป็น พวงมาลัย กล้วยทอด ขนมไข่หงส์ ผลไม้หรืออาหารอื่นๆที่สะดวกต่อการรับประทานในรถ ซึ่งเป็นรูปแบบที่มีความเสี่ยงในการค้าขายเช่นกันทั้งในเรื่องของอันตรายที่อาจเกิดขึ้นบนท้องถนนและอาจโดนจับหรือปรับเนื่องจากมีความผิดตามพ.ร.บ.รักษาความสะอาด พ.ศ.2535 มาตรา 20 (1) ปรับผู้ขายไม่เกิน 2,000 บาท มาตรา 21 ปรับผู้ขับขี่หรือผู้ซ้อนท้ายจักรยานยนต์ซึ่งเป็นผู้ซื้อไม่เกิน 1,000 บาท

ภาพที่ 1

ที่มา : กล้วยทอดนางเลิ้ง [ออนไลน์]. สืบค้น 13 มีนาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.komchadluek.net/news/regional/264118>

ภาพที่ 2

ที่มา : เรื่องราวกับรถไฟไทย [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก http://loverotfaithai.blogspot.com/2014/10/174_16.html

ภาพที่ 3

ที่มา : วันละ3เฟรม [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก <https://2g.pantip.com/cafe/gallery/topic/G2800944/G2800944.html>

2. เรือ

วิถีชีวิตคนไทยอยู่ร่วมกับสายน้ำมานาน ในอดีตเราใช้เป็นเส้นทางหลักในการสัญจร จนก่อให้เกิดวัฒนธรรมและอาชีพแห่งสายน้ำขึ้นโดยใช้เรือเป็นพาหนะเพื่อค้าขายในท้องถิ่นและไม่จำเป็นต้องเสียค่าเช่าที่ โดยเรือที่ใช้ในการค้าขายนั้นมักทำจากไม้ซึ่งมีทั้งเรือพายและเรือหางยาวที่ใช้เครื่องยนต์เป็นตัวช่วยในการขับเคลื่อน ส่วนสินค้าในส่วนใหญ่มักจะเป็นของกินเช่น กวยเตี๋ยว ข้าวแกง ขนม ผลไม้ต่างๆ ซึ่งในสมัยก่อนชาวบ้านนิยมนำผลผลิตที่ได้จากในสวนหรือทำเองในครัวเรือนออกมาเร่ขาย ต่อในภายหลังวิถีชีวิตตามแม่น้ำลำคลองเริ่มซบเซา เมื่อการคมนาคมทางน้ำเริ่มหมดความสำคัญลงไปมีการตัดถนนหนทางที่ทำให้สะดวกรวดเร็วในการคมนาคมการขนส่งสินค้าก็ไวกขึ้นผู้คนจึงนิยมหันไปค้าขายทางบกแทนและด้วยสาเหตุอื่นๆอีกเช่น แม่น้ำลำคลองตื้นเขินหรือถูกถมเพื่อทำถนนมากขึ้นเรือเริ่มหายากและมีราคาแพงการเร่ขายทางเรือจึงมีให้เห็นน้อยลง

ส่วนในปัจจุบันพื้นที่ที่ยังพบการค้าขายทางเรือได้มากคือ ตลาดน้ำ ซึ่งเริ่มมีมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2530ด้วยการประยุกต์ให้เข้ากับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน โดยจัดบริเวณริมคลองให้พ่อค้าแม่ค้าพายเรือมาขายของต่างๆคล้ายวิถีชีวิตในอดีตเกิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวและช่วยอนุรักษ์วิถีชีวิตทางสายน้ำให้ยังคงอยู่ แต่ตลาดน้ำที่มีอยู่แบบดั้งเดิมจนถึงปัจจุบันคือตลาดน้ำดำเนินสะดวกที่ชาวบ้านยังใช้วิถีชีวิตทางน้ำอยู่ในชีวิตประจำวัน ส่วนในพื้นที่อื่นๆนั้นยังสามารถพบได้บ้างเป็นส่วนน้อยตามคลองเล็กๆที่ยังมีลูกค้าประจำ หรือเป็นพื้นที่ที่ยังมีการอาศัยใกล้ทางน้ำ

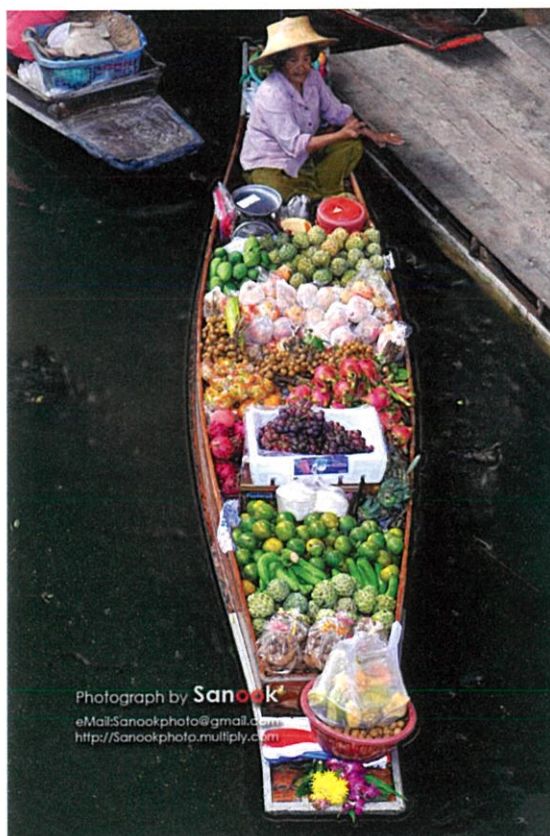
ภาพที่ 4

ที่มา : ตลาดน้ำหลักห้า [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.letscheckinmag.com/ตลาดน้ำหลักห้า/>

ภาพที่ 5

ที่มา : หาดถ้ำพระนาง [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก
<http://www.emagtravel.com/archive/thampranang-beach.html>

ภาพที่ 6

ที่มา : Phuketneophoto [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560.
 เข้าถึงได้จาก <http://www.phuketneophoto.com/forums/showthread.php?t=9086&page=2>

3. หาบ

หาบเป็นสิ่งที่ผูกพันกับวิถีไทยมาแต่โบราณที่สืบสานกันเรื่อยมาและคงเอกลักษณ์ไทยแบบโบราณที่บ่งบอกถึงความอ่อนช้อย ซึ่งภาพของหาบเร่ได้เปลี่ยนไปตามความเจริญของบ้านเมืองโดยหาบรูปแบบนี้เป็นการใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านในด้านการจักสานประดิษฐ์ขึ้นมาเป็นอุปกรณ์ในการบรรจุสินค้าและทุนแรงในการเคลื่อนย้าย ซึ่งหาบประกอบไปด้วย3ส่วนด้วยกันคือ

- (1.) หาบ คือไม้ท่อนยาวๆประมาณ1วา หรือเรียกว่าไม้คาน ใช้โดยสอดที่หูของสาแหรกใส่หัวคานแต่ละข้างของหาบ เป็นส่วนที่ใช้โดยเอาไม้พาดบ่าเพื่อหาบสิ่งของในกระจาดตามไปทั้งสองข้าง
- (2.) สาแหรก มี4สาย โดยตอนบนทำเป็นหูสำหรับหิ้วหรือสอดไม้คาน ส่วนตอนล่างทำแบบสานขัดกันเป็นสี่เหลี่ยมสำหรับใช้วางกระจาดใส่ของ
- (3.) กระจาด ภาชนะสานแบบเตี้ยและมีปากกว้างสำหรับใช้ใส่ของ

โดยส่วนใหญ่หาบจะทำจากหวายหรือไม้ไผ่และอาจมีหน้าต่างแตกต่างกันเล็กน้อย ในส่วนของกระจาดจะมีความลึกตื้นต่างกันแล้วแต่ความต้องการและชนิดสินค้าที่จะบรรจุในภาชนะซึ่งโดยมากจะขายของประเภทอาหารเช่น ข้าวแกง ส้มตำ ขนม ปลากริมไข่เต่าที่มีจุดเด่นอยู่ที่หม้อดินเผา ผลไม้ ของสดของแห้ง เป็นต้น ส่วนใหญ่พ่อค้าแม่ค้าที่เลือกวิธีใช้หาบเร่แบบนี้มักจะขายอยู่ในท้องถิ่นของตนเองบริเวณใกล้เคียงที่อยู่อาศัยเพราะต้องใช้ในการเดินในการเคลื่อนย้าย ในปัจจุบันไม่เป็นที่นิยมนักด้วยสาเหตุที่หาบสามารถหาได้ยาก และอาจเคลื่อนย้ายไม่สะดวกแต่ยังสามารถพบได้เป็นส่วนน้อยตามตรอกซอกซอย ริมหาดเล หรือย่านชุมชนเก่าแก่

ภาพที่ 7

ที่มา : ทิวเขตครามชื่นธรา [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://tukdiving.blogspot.com/2010/12/blog-post.html>

ภาพที่ 8

ที่มา : กรุงเทพฯยุค70 [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก <https://daily.rabbit.co.th/ภาพถ่าย-กรุงเทพฯ-ยุค-70>

ภาพที่ 9

ที่มา : ตลาดชุมชนโบราณ [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก <https://www.facebook.com/Glutengear2>

4. รถเข็น

รถเข็นเป็นพาหนะที่เคลื่อนที่โดยการออกแรงผลักหรือเข็น เป็นอุปกรณ์อำนวยความสะดวกพื้นฐานในการขนย้ายสิ่งของ โดยเริ่มจากในสมัยโบราณนี้มนุษย์มีการทำล้อเลื่อนจากโครงไม้เป็นสำคัญเช่น เกวียน รถลาก รถม้า และพัฒนาต่อมาเรื่อยๆตามยุคสมัย ซึ่งในปัจจุบันรถเข็นส่วนมากทำจากวัสดุอะลูมิเนียม โดยมีองค์ประกอบและอุปกรณ์บนรถแต่ละคันเพื่อรับรองกับวิธีทำอาหารหรือบรรทุกสินค้าที่นำมาขาย จึงไม่แปลกที่รถเข็นแต่ละคันจะมีหน้าตาต่างกัน ขณะที่รถขายอาหารชนิดเดียวกันมักคล้ายกันแค่เห็นรถไกลๆก็พอจะเดาได้ว่าคือรถขายอะไร โดยลักษณะของรถเข็นส่วนใหญ่ นั้นจะมีทั้งแบบมีหลังคาหรือไม่มี บางที่ใช้วิธีการรุ่มใหญ่ๆแทนรถเข็นเหล่านี้มาจากร้านรับประกอบรถเข็น ซึ่งรถเข็นรุ่นยอดนิยมของนักขายคือรถเข็นเปล่าที่ด้านบนเป็นเคาน์เตอร์ราบเรียบส่วนด้านล่างเป็นตู้เก็บของ มีให้เลือกทั้งแบบที่ทำจากสแตนเลสและอะลูมิเนียม รถเข็นประเภทนี้ตอบโจทย์การขายอาหารที่แค่นำอุปกรณ์มาวางด้านบนก็พร้อมทำเลยเช่น เต้าหู้ปิ้ง หม้อข้าวแกง น้ำแข็งไส เป็นต้น ส่วนพ่อค้าแม่ค้าที่ต้องการรถเข็นที่มีอุปกรณ์เพิ่มเติมอย่างหม้อ ตู้ เต้า ที่เฉพาะเจาะจงอย่างร้านก๋วยเตี๋ยว ร้านผลไม้ โตเกียว โรตี่ ก็ต้องให้ร้านติดตั้งทำรายละเอียดเพิ่มเติมมากกว่าปกติซึ่งราคาก็จะสูงขึ้นเช่นกัน

อีกลักษณะหนึ่งของรถเข็นที่นำมาใช้ค้าขายคือรถเข็นของปกติแบบที่ไม่มีเคาน์เตอร์หรือตู้สำหรับเก็บของ เช่นพ่อค้าแม่ค้าขายต้นไม้ ผลไม้ หรือกระเพาะปลาที่นำเอาหม้อไว้บนรถเข็นแบบนี้ เป็นต้น

ภาพที่ 10

ที่มา : ต้นไม้ติดล้อ [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก

<https://www.youtube.com/watch?v=ADPdUP3H0zI>

ภาพที่ 11

ที่มา : Our Favorite Cities for Food Lovers [ออนไลน์]. สืบค้น
25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก [https://www.pinterest.com/pin/
380554237241150805/](https://www.pinterest.com/pin/380554237241150805/)

ภาพที่ 12

ที่มา : street food vendor [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560.
เข้าถึงได้จาก [https://www.pinterest.com/pin/47484835443107
7456/](https://www.pinterest.com/pin/474848354431077456/)

5. จักรยาน

การนำพาหนะที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้โดยการนำจักรยานมาใช้ในการเร่ขายโดยนำภาชนะหรือสินค้ามาผูกไว้กับบนที่นั่งซ้อนท้ายหรือบริเวณด้านหน้าที่เป็นตะกร้าซึ่งการเร่ขายลักษณะนี้ไม่เป็นที่นิยมมากนักเนื่องจากสามารถบรรจุสินค้าหรือเครื่องมืออุปกรณ์ได้น้อย ไม่สะดวกในการค้าขายส่วนใหญ่จะเร่ขายของประเภทไม้กวาด ขนมหายไหม ขนมน้ำตาลปั้น นมเปรี้ยวยี่ห้อต่างๆ ส่งตรงถึงหน้าบ้าน หรือคนขายลอตเตอรี่ที่เราพบเห็นกันได้บ่อยๆ เป็นต้น

ภาพที่ 13

ที่มา : ยาคุลท์ [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก

<http://topicstock.pantip.com/food/topicstock/2011/12/D11414295/D11414295.html>

ภาพที่ 14

ที่มา : ประชาชาติธุรกิจ [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก
http://m.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1366694020

ภาพที่ 15

ที่มา : ปลาหมึก [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก
<https://pantip.com/topic/30193016>

6. มอเตอร์ไซค์

การค้าขายโดยใช้มอเตอร์ไซค์เป็นยานพาหนะนั้นเรียกได้ว่าเป็นที่นิยมมากที่สุดและหาพบได้มากในหลายพื้นที่ เนื่องจากเป็นยานพาหนะที่ราคาไม่สูงมากจนเกินไปช่วยให้เคลื่อนย้ายไปยังสถานที่ต่างๆได้ไว และในระยะไกลสามารถไปได้เช่นกันโดยมีการดัดแปลงมาจากการใช้รถเข็นแบบเดิมที่ใช้คนในการเข็น ปรับแต่งรถเข็น ลักษณะเดิมนั้นพ่วงเข้ากับรถมอเตอร์ไซค์โดยพ่วงทางด้านข้างของรถเพื่อลากรถเข็นไปด้วยกัน รวมไปถึงมีพื้นที่เพียงพอที่จะบรรจุทุกอุปกรณ์หรือสินค้าต่างๆได้มาก เมื่อเคลื่อนที่ได้สะดวกและรวดเร็วก็สามารถออกไปหากลุ่มลูกค้าได้มากขึ้นเพื่อเพิ่มรายได้ โดยของที่ขายส่วนใหญ่ก็จะใกล้เคียงกับประเภทรถเข็นที่เป็นจำพวกอาหารต่างๆเช่น ปลาหมึกอบต๋น ไส้กรอกอีสาน ขนมโตเกียว เครป ลูกชิ้นทอด ข้าวโพดย่าง ผลไม้ เครื่องดื่ม ขนมหวานและแมลงทอด ที่มีรูปแบบของรถที่เป็นเอกลักษณ์ และยังรถที่ขายน้ำเป็นกระติกเป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีการใช้มอเตอร์ไซค์อีกรูปแบบหนึ่งคือการทำโครงเพิ่มขึ้นมาทางด้านท้ายรถเพื่อวางของหรือผูกถุงพลาสติกมากมาย ส่วนใหญ่มักเป็นอาหารสำเร็จ ผลไม้ ขนมหรือของสดต่างๆเรียกกันว่า “รถพุ่มพวง” หรือ “รถแป็บแป็บ” เพราะเต็มไปด้วยพวงของถุงเต็มไปหมดทั้งรถและมีเสียงบีบแตรเรียกเป็นสัญญาณว่ามาขายแล้ว ส่วนมากมักไปตามหมู่บ้าน ตลาด ปิมน้ำมัน งานวัดหรือไซต์คนงานก่อสร้างตามพื้นที่ต่างๆ

ภาพที่ 16

ที่มา : รถพุ่มพวง [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก <https://board.postjung.com/964526.html>

ภาพที่ 17

ที่มา : รมย์สรานุภาพ [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก
<http://wekorat.com/2015/09/23/rom-saran-street-coffee/>

ภาพที่ 18

ที่มา : Street Food. a day. 15, 181 (กันยายน 2558) : 109

ภาพที่ 19

ที่มา : Bloggang [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก
<http://www.bloggang.com/m/viewdiary.php?id=tuk-tukatkorat&group=4&month=08-2009&date=23>

7. ชาเลี้ยง

ชาเลี้ยงคือรถสามล้อที่ทำจากจักรยานใช้แรงคนถีบ โดยต่อเติมให้มีกระบะอยู่ทางด้านหน้า ปัจจุบันการใช้จักรยานไฟฟ้าที่ติดมอเตอร์มาติดเพื่อทุ่นแรงไม่ต้องปั่นเองและสะดวกรวดเร็วมากขึ้น แต่เป็นที่นิยมน้อยกว่ามอเตอร์ไซค์ มีการทำการต่อเติมเช่นเดียวกันกับมอเตอร์ไซค์แบบพ่วงข้างโดยทำเป็นเคาน์เตอร์ขึ้นมาหรือทำเป็นตู้กระจกโชว์อาหารเช่น รถขนมหวาน ไอศกรีม ผลไม้ ก๋วยเตี๋ยว ป๊อปปี้ รถขายสติ๊กเกอร์ รถขายไม้กวาด เป็นต้น

ภาพที่ 20

ที่มา : ก๋วยเตี๋ยวป๊อปปี้ [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก <https://www.panu.me/ก๋วยเตี๋ยว-ป๊อปปี้/>

ภาพที่ 21

ที่มา : THAILAND'S STREET FOOD CULTURE [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.nomadicmatt.com/travel-blogs/thailands-street-food-culture/>

ภาพที่ 22

ที่มา : Vendors [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/66780006948267683/>

8. รถกระบะ

รถกระบะเป็นรถที่มีพื้นที่กว้างด้านท้ายรถมากจึงเหมาะสำหรับการขายสินค้าที่มีจำนวนมาก ต้องใช้พื้นที่ในการบรรจุสินค้า ตัวรถมีทั้งการใช้รถกระบะแบบปกติเพื่อค้าขายโดยนำสินค้าต่างๆไว้ที่ท้ายรถแล้วออกเร่ขายได้เลยเช่น ผลไม้ หรือรถขายน้ำอ้อยที่มีเครื่องคั้นน้ำบรรจุอยู่บนรถและแบบที่มีการดัดแปลง ทำคอกกั้นให้สูงขึ้นพร้อมกับหลังคาเพื่อเป็นการเพิ่มพื้นที่ในการวางสินค้าและกันแดดกันฝนเนื่องจากจอดขายบริเวณกลางแจ้งเป็นส่วนใหญ่เพื่อให้สินค้าไม่เกิดความเสียหายเช่น รถขายกับข้าวหรือของใช้ต่างๆในชีวิตประจำวันทั่วไปส่วนมากจะพบได้ตามซอยหมู่บ้าน ตลาด หรือไซต์คนงานก่อสร้าง ส่วนแบบที่เร่ขายท้ายกระบะนั้นพบได้ตามบริเวณข้างทาง ตลาด เป็นต้น

ภาพที่ 23

ที่มา : กระบะพุ่มพวง [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก http://supawatmetal.blogspot.com/2014/09/blog-post_55.html

ภาพที่ 24

ที่มา : ร้าน ก๋วยเตี๋ยวหลอดฟ้าธานี [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560.
เข้าถึงได้จาก <https://www.wongnai.com/restaurants/97720EH-ก๋วยเตี๋ยวหลอดฟ้าธานี-ปอเปี๊ยะสดปูทะเล/photos>

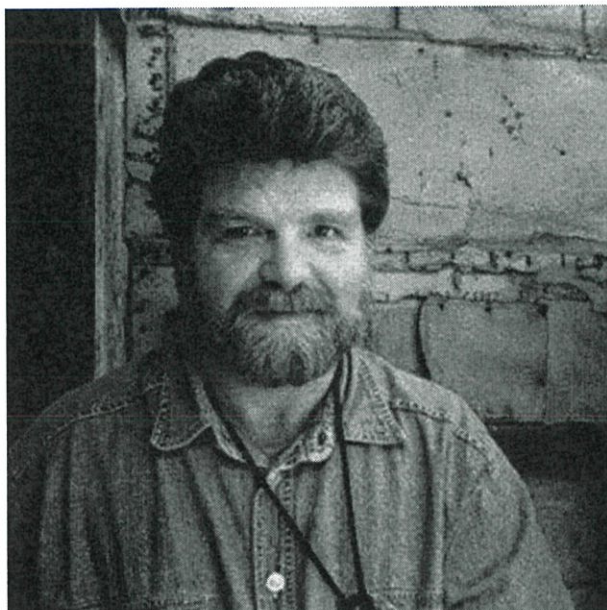

ภาพที่ 25

ที่มา : ร้านลมโซย [ออนไลน์]. สืบค้น 25 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก
<https://www.youtube.com/watch?v=teM4VdZaLXM>

2.3 ช่างภาพที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน

2.3.1 Shelby Lee Adams

ภาพที่ 26

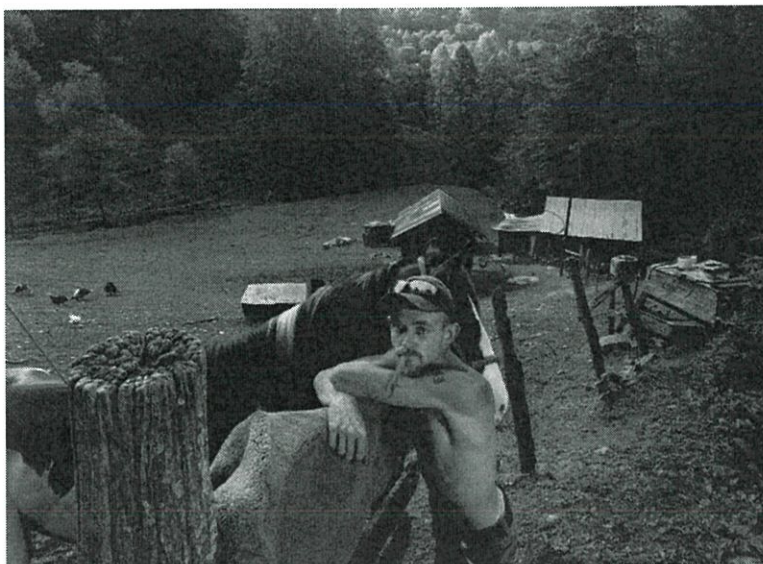
ที่มา : Documentary Photography [ออนไลน์]. สืบค้น 28 มกราคม 2560.
เข้าถึงได้จาก <http://chelseadocumentary.blogspot.com/2013/01/shelby-lee-adam.html>

Shelby Lee Adams เกิดในปี 1950 ที่เมือง Hazard เป็นช่างภาพชาวอเมริกันที่เน้นถ่ายภาพแนว Environmental Portrait เป็นหลัก เริ่มจากการใช้กล้อง 35mm และเปลี่ยนเป็นกล้อง 4x5 โดยงานของเขาได้ถูกตีพิมพ์มากมายเช่น Fine Art And Commercial Publications, Including, Aperture, Smithsonian, Phaidon, The New York Times, Mother Jones และ Black and White

ภาพถ่ายส่วนใหญ่ของเขาเป็นภาพขาวดำ โดยผลงานที่ทำให้เขามีชื่อเสียงคือภาพถ่ายครอบครัวยากจนบนเทือกเขา Appalachia เน้นไปที่การถ่ายภาพบุคคล ครอบครัว แสดงถึง การใช้ชีวิตประจำวัน ข้าวของเครื่องใช้ สะท้อนวิถีชีวิตความยากจน การสู้ชีวิต การมีความสุข

ซึ่งงานของเขาเป็นการสร้างผลงานเพื่อสังคม ถ่ายทอดชีวิตความเป็นอยู่ในสภาพแวดล้อมจริง แสดงความเป็นอยู่ของคนกลุ่มหนึ่ง เป็นการบันทึกและบอกเล่าสิ่งต่างๆให้ผู้คนได้รับรู้

ตัวอย่างภาพผลงาน

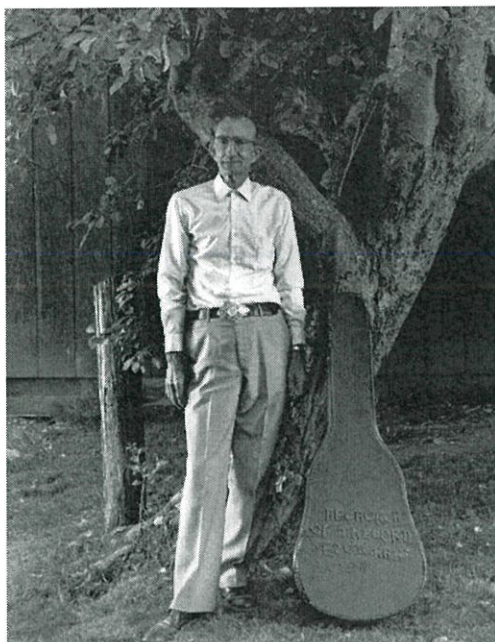
ภาพที่ 27 Eagle's Nest, 2008

ที่มา : A Lens On Life In The Kentucky Hollows [ออนไลน์]. สืบค้น 28 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.npr.org/sections/pictureshow/2012/01/09/144928277/a-lens-on-life-in-the-kentucky-hollows>

ภาพที่ 28 The New Bicycle, 2004

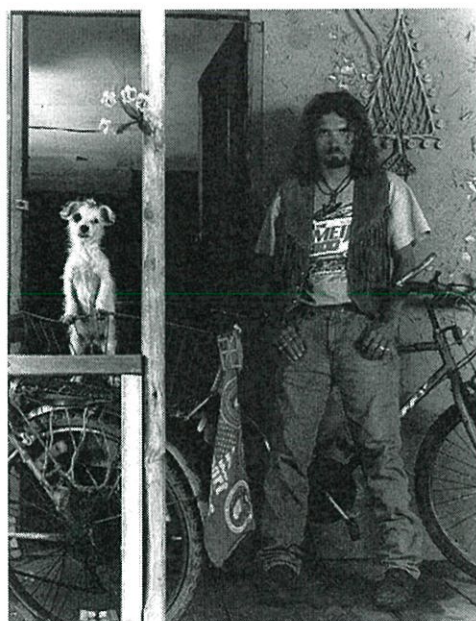
ที่มา : Shelby Lee Adams Resume [ออนไลน์]. สืบค้น 28 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://shelby-lee-adams-resume.blogspot.com/>

ภาพที่ 29 Brother Ish, 1994

ที่มา : Shelby Lee Adams [ออนไลน์]. สืบค้น 28 มกราคม 2560.

เข้าถึงได้จาก <http://shelby-lee-adams.blogspot.com/>

ภาพที่ 30 James and “Clapper”, 2006

ที่มา : Shelby Lee Adams [ออนไลน์]. สืบค้น 28 มกราคม 2560.

เข้าถึงได้จาก <https://www.gf.org/fellows/all-fellows/shelby-lee-adams/>

วิเคราะห์ภาพถ่ายของ Shelby Lee Adams

- ช่างภาพให้ความสำคัญกับตัวแบบเป็นหลักเลือกถ่ายภาพบุคคลที่มีลักษณะเด่น และพยายามดึงเอาลักษณะเด่นความเป็นตัวตนออกมาผ่านภาพถ่าย
- อาศัยช่วงเวลา จังหวะที่เหมาะสมในการถ่ายภาพเพื่อให้ได้อารมณ์ทางสายตาเพื่อให้ภาพมีพลังมากขึ้นและแสดงความเป็นธรรมชาติของแบบ
- ใช้การโพสท่าที่เรียบง่ายอย่างเป็นธรรมชาติ
- ไม่มีการจัดฉากขึ้นใหม่เพราะต้องการให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมที่บุคคลนั้นใช้ชีวิตอยู่จริงๆ
- เลือกใช้สถานที่ที่เหมาะสมและการจัดองค์ประกอบของภาพเพื่อให้ตัวบุคคลเด่นที่สุดและไม่ให้ภาพดูรกจนเกินไปหรือมีอย่างอื่นมาเบี่ยงเบนความสนใจไปจาแบบมากนัก
- ทิศทางของแสงให้เข้าทางด้านหน้าของแบบโดยตรงและเลือกใช้แสงนุ่ม

2.3.2 August Sander

ภาพที่ 31

ที่มา : August Sander [ออนไลน์]. สืบค้น 28 มกราคม 2560.

เข้าถึงได้จาก <http://planet-clio.org/blog/category/quellen/bestaende/>

August Sander เป็นช่างภาพชาวเยอรมันนี้ ถ่ายภาพแนวสารคดีและภาพถ่ายบุคคล เขาเกิดที่เฮร์ตอฟ ประเทศเยอรมันนี เป็นลูกของช่างไม้ที่ทำงานในโรงงานชุดเหมือนแร่ระหว่างที่ทำงานในเมืองเขาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการถ่ายภาพเป็นครั้งแรกจากช่างภาพที่ทำงานอยู่ในเมืองเดียวกัน ด้วยการสนับสนุนทางการเงินจากลุงของเขา เขาซื้ออุปกรณ์ถ่ายภาพและได้สร้างห้องมืดเป็นของตนเอง ต่อมาเขาเข้ารับราชการโดยตำแหน่งผู้ช่วยช่างภาพและในปีถัดมาก็ได้เดินทางจนทั่วเยอรมันนี ในปี1901เขาได้เริ่มทำงานให้กับสตูดิโอในเมืองลึนซ์ประเทศออสเตรีย เขาได้เป็นหุ้นส่วนของสตูดิโอและเป็นเจ้าของในที่สุด และปลายปี1909เขาได้ออกจากสตูดิโอนั้นและไปตั้งสตูดิโอแห่งใหม่ที่เมือง Cologne ในปี 1911 เขาได้เริ่มถ่ายภาพบุคคล เป็นผลงานชุดที่ชื่อว่า “People of the 20th Century” ในต้นปี 1920 เขาได้เซ็นสัญญากับกลุ่มศิลปินต่อมาได้พิมพ์หนังสือชื่อ “Face of our Time” ในปี 1929 ภายในประกอบด้วยภาพถ่ายบุคคล60ภาพจากผลงานชุด “People of the 20th Century” ผลงานของเขาได้ถูกแนะนำผ่านบทวิจารณ์ในชื่อ “ On Faces, Pictures, and their Truth”ภายใต้การปกครองของนาซี การทำงานและชีวิตส่วนตัวได้ถูกจำกัดลงอย่างมากต่อมาในช่วงสงครามโลกครั้งที่สองเขาได้ย้ายไปยังพื้นที่ชนบททำให้เขาได้เก็บรักษารูปภาพของเขาไว้และภายหลังสตูดิโอของเขาได้ถูกทำลายลงในปี 1944 และเขาได้เสียชีวิตในปี 1964

ตัวอย่างภาพผลงาน

ภาพที่ 32 Young Farmers, 1914

ที่มา : Face Our Time [ออนไลน์]. สืบค้น 28 มกราคม 2560.

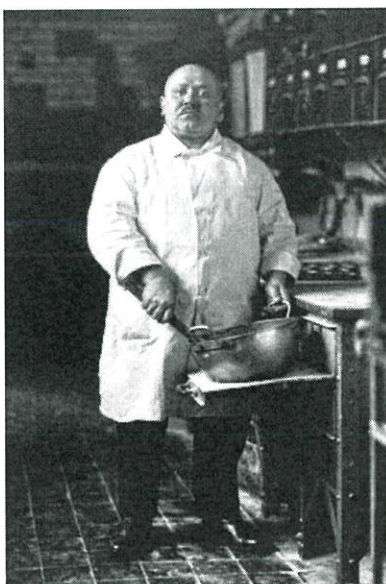
เข้าถึงได้จาก <http://www.ralphmag.org/IG/sander-face.html>

ภาพที่ 33 Ex-serviceman, 1928

ที่มา : Pictify [ออนไลน์]. สืบค้น 28 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก

<http://pictify.saatchigallery.com/596598/august-sander-1928-ex-serviceman>

ภาพที่ 34 Pastrycook, 1928

ที่มา : Loeildelaphotographie [ออนไลน์]. สืบค้น 28 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.loeildelaphotographie.com/en/2014/02/24/article/24266/absence-of-subjects-august-sander-michael-somoroff/>

ภาพที่ 35 Minatore Disabile, 1927/1928

ที่มา : Internazionale [ออนไลน์]. สืบค้น 28 มกราคม 2560. เข้าถึงได้จาก www.internazionale.it/foto/2015/04/09/august-sander-foto-genova

วิเคราะห์ภาพถ่ายของ August Sander

- การดึงจุดสนใจของบ้านเมืองและผู้คนในการสื่อความหมาย ความเหลื่อมล้ำทางสังคมเกิดการเปรียบเทียบ
- มีการเดินทางไปในหลากหลายพื้นที่เพื่อความหลากหลาย
- ถ่ายภาพบุคคลในสภาพแวดล้อมจริงๆ ในขณะนั้น
- ไม่มีการทำให้แบบดูดีขึ้น แต่ให้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่จริงๆ ของบุคคล
- เลือกถ่ายบุคคลที่มีความน่าสนใจ และสามารถเล่าถึงสิ่งที่ต้องการนำเสนอได้
- การรอคอยจังหวะหรือช่วงเวลาในการถ่าย เพราะเป็นการใช้แสงธรรมชาติเพื่อให้ไม่มีเงารบกวนบนใบหน้าของแบบมากจนเกินไป
- เลือกสถานที่ที่เป็นฉากหลังเพื่อเล่าเรื่องราวของตัวบุคคลนั้นๆ และไม่เป็นสิ่งรบกวนในภาพมากจนเกินไป
- ใช้การเบลอลฉากหลังเพื่อช่วยให้ตัวแบบเด่นชัดขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 การหาข้อมูลและการเตรียมตัว

ข้าพเจ้าเริ่มต้นจากการหาข้อมูลเบื้องต้นของบุคคลที่ประกอบอาชีพการค้าขายแบบเคลื่อนที่ในแต่ละรูปแบบที่มีความน่าสนใจ ผ่านการเดินทางไปยังที่ต่างๆ สอบถามจากผู้รู้ การค้นหาผ่านเว็บไซต์หรือกลุ่มคนในโซเชียลมีเดียที่ให้ความสนใจหรือแชร์ประสบการณ์ที่ได้พบเจอกับบุคคลที่ได้ประกอบอาชีพการค้าขายในลักษณะนี้ รวมไปถึงการค้นหาผ่านทางรายการต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง เช่น รายการลุยไม่รู้โรย สูงวัยดีดี, เมคอินไทยแลนด์, ท่องเที่ยวสะตูดตา, สายลับบ้านทุ่ง เป็นต้น นอกจากนี้เป็นการหาข้อมูลถึงแหล่งสถานที่ที่คาดว่าจะเป็แหล่งรวมตัวค้าขายของพ่อค้าแม่ค้าที่มีความหลากหลาย เช่น ย่านชุมชนเก่าแก่ แหล่งท่องเที่ยว ตลาด เป็นต้น

จากการหาข้อมูลเบื้องต้นแล้วเลือกบุคคลหรือสถานที่ที่มีความน่าสนใจแล้ว จะต้องหาข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลนั้นให้ได้มากที่สุดเพื่อรู้ถึงที่มาที่ไปในการประกอบอาชีพ สถานที่ที่จะสามารถพบได้หรือการหาข้อมูลจากการลงพื้นที่จริงโดยการสอบถามจากบุคคลที่อาศัยอยู่บริเวณนั้นๆ นอกจากนี้ข้าพเจ้าได้เตรียมคำถามที่อยากทราบเมื่อได้สอบถามหรือพูดคุยกับแบบเพื่อให้ทราบถึงเรื่องราวของแต่ละบุคคลและเป็นการทำความรู้จักกันให้มากขึ้น สร้างความรู้สึกคุ้นเคยเป็นกันเองเพราะจะส่งผลเวลาถ่ายภาพช่วยให้ความเกร็งลดลงและเป็นธรรมชาติมากขึ้น

อุปกรณ์ถ่ายภาพเป็นปัจจัยหลักในการสร้างสรรค์ผลงานต้องเตรียมความพร้อมอยู่เสมอและมีอุปกรณ์สำรอง

ต้องวางแผนสำหรับการเดินทางในแต่ละวันว่าจะไปที่ใดบ้างเพื่อดูเส้นทางหรือสถานที่ที่อยู่ใกล้เคียงเพราะอาจเป็นไปได้ที่จะพบพ่อค้าแม่ค้าบริเวณนั้น รวมไปถึงการแต่งกายที่เหมาะสม ถูกกาลเทศะกลมกลืนไปกับผู้คนบริเวณนั้น

3.2 การทดลองถ่ายภาพในสถานที่จริง

ภาพที่ 36 ภาพถ่ายจากการทดลองถ่ายในสถานที่จริง

วิเคราะห์ภาพถ่ายจากการทดลองถ่ายภาพในสถานที่จริงพบว่า มีข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขในหลายด้านดังต่อไปนี้

1. การเลือกสถานที่ในการถ่ายภาพ ต้องเลือกหาพื้นที่ที่ฉากด้านหลังไม่รกจนเกินไปเพราะอาจสร้างความรกจน และดึงความสนใจไปจากตัวบุคคลที่เป็นจุดเด่นของภาพ หรือแก้ไขโดยการปรับระยะซูมของเลนส์ การปรับรูรับแสงให้ด้านหลังเบลอลื่น

2. การเลือกช่วงเวลาในการถ่ายภาพในช่วงที่แดดแรงทำให้ภาพมีคอนทราสต์มากจนเกินไป เกิดเงารบกวนบนใบหน้า พบว่าควรถ่ายภาพในช่วงเวลาเช้าหรือเย็น เพื่อไม่ให้เกิดเงาบนใบหน้ามากจนเกินไป และสามารถควบคุมภาพถ่ายทั้งหมดให้มีแสงที่ใกล้เคียงกัน

3. การเลือกบุคคลที่จะถ่ายภาพ ควรเป็นบุคคลที่มีความน่าสนใจมากกว่านี้ และตรงกับวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ไม่ว่าจะด้วยสถานที่ อุปกรณ์ ยานพาหนะที่ใช้ หรือการแต่งกายให้เห็นถึงความหลากหลายแตกต่าง แสดงถึงสิ่งที่น่าสนใจเพิ่มเติมเช่น ความเก่าแก่ เริ่มสูญหายหาพบได้ยากในปัจจุบัน ความแปลกตา เป็นต้น เพื่อให้ภาพรวมในชุดภาพนี้มีความหลากหลายและไม่ธรรมดาจนเกินไป

4. ไม่เลือกการถ่ายภาพเร็ว เนื่องจากมีความแตกต่างกันค่อนข้างมากกับการถ่ายภาพรูปแบบอื่นๆที่ส่วนใหญ่จะอยู่บนบก

5. การโพสท่าของแต่ละบุคคลต้องแสดงถึงความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ความสัมพันธ์กันของอุปกรณ์หรือยานพาหนะที่ใช้ในการประกอบอาชีพให้มีความโดดเด่นและเห็นได้อย่างชัดเจน

บทที่ 4

กระบวนการสร้างสรรค์และนำเสนอผลงาน

เนื่องด้วยภาพผลงานที่จะนำเสนอออกมาเป็นชุดภาพ ลักษณะโดยรวมของแต่ละภาพจึงต้องมีความคล้ายคลึงกันทั้งเนื้อหาการเล่าเรื่อง องค์ประกอบของภาพ และโทนสี เพื่อให้ทุกภาพไปในทิศทางเดียวกัน

4.1 การคัดเลือกภาพถ่าย

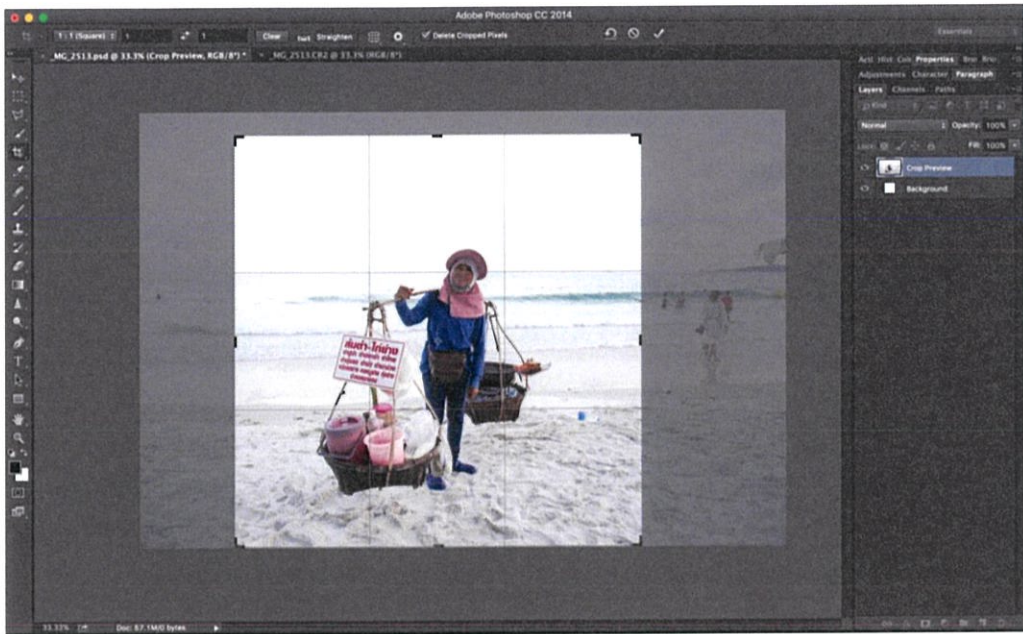
จากภาพถ่ายที่ถ่ายจากสถานที่ต่างๆซึ่งมีจำนวนมากเกินจำนวนที่ต้องการจึงต้องทำการคัดเลือกตามความเหมาะสมเพื่อให้เป็นชุดภาพที่มีความสมบูรณ์โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. บุคคลในภาพมีความน่าสนใจไม่ว่าจะด้วยเพศ วัย การแต่งกาย
2. สิ่งของที่ขายอุปกรณ์หรือยานพาหนะมีความน่าสนใจเช่น มีความแปลก หาดพบได้ยากและเห็นได้ชัดเจนในภาพเมื่อคนดูมองสามารถรับรู้ และเข้าใจได้ถึงอาชีพที่ทำ
3. บุคคลในภาพมีความเป็นหนึ่งเดียวกับอุปกรณ์หรือยานพาหนะที่ใช้แสดงถึงความสัมพันธ์กับสิ่งที่เขาประกอบอาชีพการค้าขาย
4. ท่าทางและการสื่ออารมณ์ของแบบที่แสดงความเป็นธรรมชาติ เป็นตัวของตัวเอง ไม่เกร็ง
5. พื้นหลังของแบบสามารถเล่าเรื่องถึงบรรยากาศสถานที่ที่อยู่จริงของตัวบุคคลได้ แต่ละภาพมีความแตกต่างกันและไม่รบกวนสายตาทำให้บุคคลไม่โดดเด่น
6. โดยรวมในชุดภาพต้องเฉลี่ยให้มีการค้าขายแบบเคลื่อนที่ครบทุกรูปแบบ

4.2 การปรับแต่งภาพถ่าย

4.2.1 การครอบภาพ

ใช้โปรแกรม Photoshop ในการครอบภาพ โดยเลือกการครอบภาพอัตราส่วน 1:1 และให้จุดเด่นของภาพอยู่บริเวณกึ่งกลาง โดยเลือกการครอบเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสเพราะต้องการให้เมื่อชมภาพจะมองมาที่จุดเด่นของภาพเป็นหลัก โดยมีฉากหลังเป็นส่วนเล่าเรื่องเพิ่มเติมที่ไม่มากจนเกินไป

ภาพที่ 37 การครอบภาพ

4.2.2 การปรับโทนสีของภาพ

ใช้เครื่องมือ Curves ในการปรับแสง และเครื่องมือ Color Balance, Hue/Saturation ในการปรับโทนสีของภาพในแต่ละภาพให้มีความใกล้เคียงกัน เนื่องจากภาพที่ถ่ายมานั้นมีแสงและบรรยากาศในภาพนั้นต่างกัน

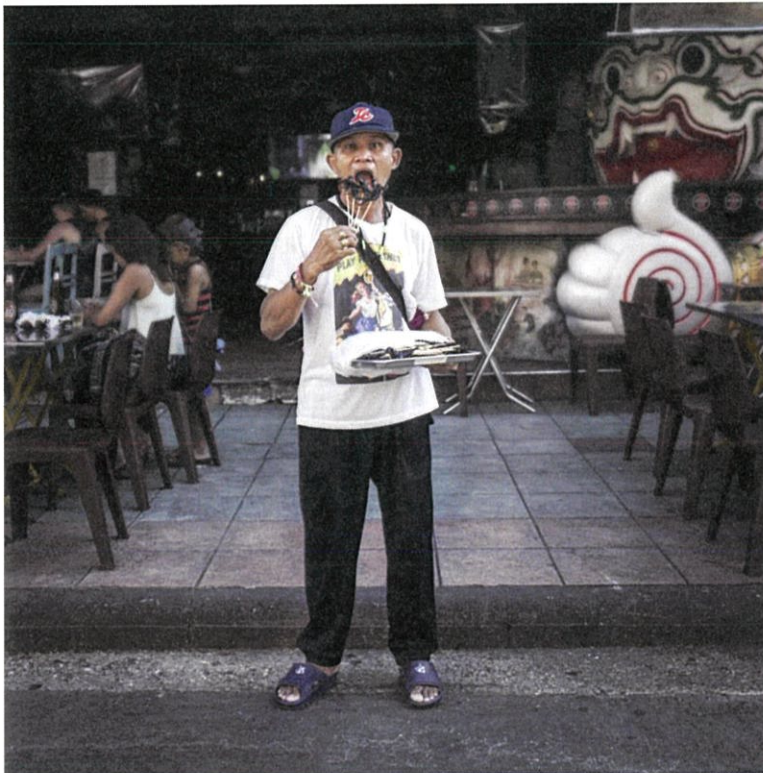
ภาพที่ 38 การปรับโทนสีของภาพ

4.3 ภาพผลงานสมบูรณ์

ภาพที่ 39

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 1

ภาพที่ 40

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 2

ภาพที่ 41
ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 3

ภาพที่ 42

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 4

ภาพที่ 43

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 5

ภาพที่ 44

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 6

ภาพที่ 45

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 7

ภาพที่ 46

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 8

ภาพที่ 47

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 9

ภาพที่ 48

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 10

ภาพที่ 49
ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 11

ภาพที่ 50

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 12

ภาพที่ 51

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 13

ภาพที่ 52

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 14

ภาพที่ 53

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 15

ภาพที่ 54

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 16

ภาพที่ 55

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 17

ภาพที่ 56

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 18

ภาพที่ 57

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 19

ภาพที่ 58
ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 20

ภาพที่ 59

ภาพผลงานสมบูรณ์ภาพที่ 21

4.4 การนำเสนอผลงาน

นำเสนอผ่านภาพขนาด 18 x 18 นิ้ว จำนวน 21 ภาพ โดยการจัดเรียงภาพผลงานแบบคละรูปแบบของการประกอบอาชีพแบบเคลื่อนที่ รวมไปถึงการกระจายสีของภาพรวมให้เท่าๆกันเช่น การไม่ให้ภาพที่มีสีแดงในภาพอยู่ใกล้กันมากเกินไป

ภาพที่ 60 การจัดวางภาพนำเสนอผลงาน

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทำงาน

จากการที่ได้ทำโครงการศิลปนิพนธ์นี้ทำให้ข้าพเจ้าได้รับรู้ถึงกระบวนการต่างๆในการทำงาน และขั้นตอนวิธีการสร้างผลงานที่ถูกต้อง อีกทั้งช่วยพัฒนาความคิดให้สามารถใช้ความคิดได้อย่างเป็นระบบแบบแผน มีเหตุผล และประสิทธิภาพมากขึ้นสามารถสร้างภาพถ่ายที่สื่อความหมายออกมาได้ตามความต้องการ

เนื่องจากการถ่ายภาพของโครงการนี้เป็นการลงพื้นที่จริงที่ต้องเจอกับสถานการณ์ต่างๆที่แตกต่างกันออกไปต้องเผชิญหน้ากับปัญหาที่เข้ามาให้แก้ไขอยู่ตลอดเวลาทำให้รู้จักความอดทน การรอคอยเพื่อรอจังหวะที่ดีที่สุดในการถ่ายภาพ การสร้างมนุษยสัมพันธ์ต่อผู้คนที่ขอความช่วยเหลือ สอบถามข้อมูลจากผู้คนมากมาย ทำให้ข้าพเจ้าได้เปิดโลกกว้าง การเดินทางที่ได้พบสิ่งใหม่ๆได้เห็นวิถีชีวิตต่างๆในหลายสถานที่ ในส่วนของข้อผิดพลาดต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานเป็นแรงช่วยผลักดันให้มีความพยายามและตั้งใจมากขึ้น รู้จักคิดที่จะแก้ไขจนสามารถผ่านพ้นไปได้ สิ่งสำคัญคือการควบคุมเวลาและการวางแผนการทำงานเพราะต้องเดินทางไปหลายสถานที่โดยแต่ละสถานที่มีความห่างไกลกันจึงต้องวางแผนการเดินทางในแต่ละครั้งให้ดีและคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไปทั้งหมดนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกฝนการทำงานอย่างเป็นระบบได้เป็นอย่างดี

5.2 ปัญหาและวิธีการแก้ไข

การสรุปปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำโครงการศิลปนิพนธ์นี้รวมถึงวิธีการแก้ไขทั้งหมดมีดังต่อไปนี้

1. การเลือกสถานที่ในการถ่ายภาพสามารถควบคุมได้ยากเพราะมักอยู่ในแหล่งที่เป็นย่านที่มีผู้คนพลุกพล่านมีร้านค้ามากมายตั้งอยู่ติดๆกัน ซึ่งเป็นปัญหาที่ฉากหลังจะมีความรกประกอบกับการขอให้เคลื่อนย้ายไปยังสถานที่ที่เราต้องการนั้นเป็นไปได้ยาก จึงต้องแก้ไขโดยการหาบุคคลที่อยู่ใน

สถานที่ที่เหมาะสมแก่การถ่ายอยู่แล้วหรือถามข้อมูลเส้นทางการขายของพ่อค้าแม่ค้าที่จะไปขายเพื่อไปดูสถานที่ต่าง ๆ ระหว่างทางไว้ก่อน และการเปิดรับแสงให้มากขึ้น การใช้ช่วงเลนส์ซูมในการช่วยเบลอฉากทางด้านหลังแต่วิธีนี้สามารถใช้ได้ในบางสถานที่เท่านั้นที่จะมีระยะถอยหลังเพียงพอ

2. แม้ว่าจะเลือกช่วงเวลาในการถ่ายภาพเป็นเวลาเช้าและเย็นแต่ด้วยสภาพอากาศที่แปรปรวนจึงควรตรวจสอบการพยากรณ์อากาศล่วงหน้า การดูเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและตกเพื่อควบคุมเวลาในการถ่ายภาพและได้คาดคะเนเวลาในการเดินทางเพื่อไปถึงก่อนจะถึงช่วงเวลาที่สามารถถ่ายภาพได้

3. ปัญหาเทคนิคและเขตห้ามขายของบริเวณข้างทางหรือบนทางเท้าในเขตกรุงเทพฯ แก้ไขโดยการตรวจสอบช่วงเวลาในการห้ามขายของแต่ละสถานที่ให้ตีก่อนเพื่อวางแผนการทำงานที่จะหลีกเลี่ยงวันดังกล่าวหรือลงพื้นที่ก่อนเพื่อดูสถานการณ์สภาพแวดล้อมต่างๆก่อนถ่าย

4. พ่อค้าแม่ค้าบางคนอาจไม่เข้าใจว่าถ่ายภาพไปเพื่ออะไร เอาไปทำอะไรเกิดความไม่เข้าใจแก้ไขโดยการค่อยๆอธิบายเพื่อทำความเข้าใจหรือมีภาพตัวอย่างให้ดูถึงสิ่งที่เรากำลังทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและสร้างความไว้วางใจ

5.3 ข้อเสนอแนะ

การทำงานนี้ต้องอาศัยการขอความช่วยเหลือขออนุญาตในการถ่ายภาพกับบุคคลหลายคน การสร้างมนุษยสัมพันธ์เป็นเรื่องสำคัญมากควรแสดงถึงความเป็นมิตร การยกมือไหว้ มีสัมมาคารวะ แสดงออกอย่างจริงใจ มีความอดทน ใจเย็นที่จะตอบคำถามให้กับข้อสงสัยแม้จะเป็นคำเดิมๆ รู้จักการรอคอยเพื่อที่จะได้จังหวะในการถ่ายภาพ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของแสงหรือบางร้านที่มีลูกค้ามาซื้อของตลอดเวลาก็ต้องรอเพื่อให้ได้ภาพถ่ายที่ดีที่สุด

บรรณานุกรม

ตลาดชุมชนโบราณ [ออนไลน์]. สืบค้น มกราคม 2560 เข้าถึงได้จาก <https://www.facebook.com/Glutengear2/>

รถพุ่มพวง [ออนไลน์]. สืบค้น มกราคม 2560 เข้าถึงได้จาก <http://articlescool.org/รถพุ่มพวง-คืออะไร/>

รถเข็นกับมอเตอร์ไซค์ขายของ [ออนไลน์]. สืบค้น มกราคม 2560 เข้าถึงได้จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/krunoppol/2009/07/01/entry-1>

ศิลปะการถ่ายภาพ [ออนไลน์]. สืบค้น มกราคม 2560 เข้าถึงได้จาก <http://photoartcmu.com/sites/default/files/%20Environmental%20Portrait.pdf>

ทาบเร่ [ออนไลน์]. สืบค้น มกราคม 2560 เข้าถึงได้จาก http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~boonnart/hab_ray.html

ทาบเร่แผงลอย [ออนไลน์]. สืบค้น มกราคม 2560 เข้าถึงได้จาก http://marketinyourmind.blogspot.com/p/blog-page_49.html

ทาบเร่แผงลอยวิถีพอเพียงของเมืองหลวง [ออนไลน์]. สืบค้น มกราคม 2560 เข้าถึงได้จาก <http://www.sedb.org/db39.html>

August Sander Biography [ออนไลน์]. สืบค้น มกราคม 2560 เข้าถึงได้จาก <http://augustsander.com/>

August Sander People of the 20th Century [ออนไลน์]. สืบค้น มกราคม 2560 เข้าถึงได้จาก <http://www.loeildelaphotographie.com/en/2014/04/29/article/24770/august-sander-people-of-the-20th-century/>

Conceptual Photography [ออนไลน์]. สืบค้น มกราคม 2560 เข้าถึงได้จาก <https://www.facebook.com/TCAPGROUP/posts/506140999467688>

Environmental Portrait [ออนไลน์]. สืบค้น มกราคม 2560 เข้าถึงได้จาก www.finearts.cmu.ac.th/e_learn/.../Environmental_Portrait.doc

Kenny Yee and Catherine Gordon. Thai Hawker Food. Bangkok : Book Promotion & Service, 1993.

Shelby Lee Adams [ออนไลน์]. สืบค้น มกราคม 2560 เข้าถึงได้จาก <http://www.collectorsworldonline.com/shelby-adams.html>

Shelby Lee Adams [ออนไลน์]. สืบค้น มกราคม 2560 เข้าถึงได้จาก <http://shelby-lee-adams.blogspot.com/>

Shelby Lee Adams Biography [ออนไลน์]. สืบค้น มกราคม 2560 เข้าถึงได้จาก <https://www.icp.org/browse/archive/constituents/shelby-leadams?all/all/all/all/0>

Street Food. A day. 15,181 (กันยายน 2558) : 38-69

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวอุษา บัวผลิ (เมย์)
วันเกิด	วันที่ 11 พฤษภาคม 2538
ที่อยู่	19/5 ม.8 ต.บางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ 10540
E-mail	usa.buapli@gmail.com
	092-435-6018

ประวัติการศึกษา

อนุบาล	โรงเรียนอำนวยการวิทย์
ประถมศึกษา	โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนประภามนตรี 2
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว
อุดมศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะศิลป์ สาขาการถ่ายภาพ